

Η ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΔ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

A. Το Δίκτυο ΠΔ ήδη έναν μήνα πριν τις εκλογές της Κυριακής, με το καταστροφικό για την αντισυστημική Αριστερά αποτέλεσμα (που σημαίνει ότι η εκφυλισμένη «Αριστερά», παραπαίδι της υπερεθνικής ελίτ, η οποία είναι σήμερα κυρίαρχη σε όλο τον κόσμο, τώρα γίνεται κυρίαρχη και στην Ελλάδα), τόνιζε σε σχετική ανακοίνωση του τα εξής:

«Τα λαϊκά στρώματα που προχώρησαν με τις εκλογές σε μια πρωτοφανή καταδίκη των κομμάτων εξουσίας, η οποία συνέτριψε τη λογική του Μνημονιακού μονόδρομου, κινδυνεύουν στις επόμενες εκλογές να πέσουν στη παγίδα που έστησαν οι ντόπιες και ξένες ελίτ, δηλαδή το δίλημμα “Ευρώ η καταστροφή”, που όχι μόνο θα ανατρέψει την προηγούμενη κατάκτηση αλλά και θα τα οδηγήσει στη πιο βαριά ήττα μετά τον εμφύλιο. Αυτό θα συμβεί αναπόφευκτα αν ο ΣΥΡΙΖΑ κατέβει με το σημερινό αντιφατικό αλλά και επικίνδυνο πρόγραμμα, είτε οι νέοι ψηφοφόροι του επιστρέψουν στα κόμματα εξουσίας από όπου βασικά προήλθαν και νομιμοποιήσουν τα εγκληματικά Μνημόνια, τη δανειακή συνθήκη και τους εφαρμοστικούς Νόμους, είτε αυξηθούν περισσότερο και δώσουν τη νίκη σε αυτό το κόμμα. Και αυτό, γιατί στις προηγούμενες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ κατέβηκε με μια λαϊκίστικη και αντιφατική, δήθεν αντιμνημονιακή, πρόταση που, όσο εύκολα υπερψηφίστηκε για τους λόγους που θα εξηγήσουμε παρακάτω, άλλο τόσο εύκολα μπορεί να καταψηφιστεί στις επόμενες. Ακόμα μάλιστα και αν δεν γίνει αυτό το σενάριο, που είναι το πιθανότερο, και ψηφιστεί πρώτο κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν κατέβει στις εκλογές με συγκροτημένο πρόγραμμα εξόδου από την κρίση μέσα από την έξοδο από την ΕΕ, το ευρώ και την ακύρωση της δανειακής συνθήκης, η προοπτική θα είναι το ίδιο σκοτεινή και επικίνδυνη για τα λαϊκά στρώματα».

http://www.inclusivedemocracy.org/brochures/2012.05.17_protasi_antimnimoniaki_aristera_krisi.html

B. Οι προβλέψεις μας επιβεβαιώθηκαν απόλυτα από τα γεγονότα, και στην πραγματικότητα οδήγησαν στο χειρότερο δυνατό αποτέλεσμα, τόσο για τα λαϊκά στρώματα, όσο και για την αντισυστημική Αριστερά: το λαϊκίστικο «πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν όχι μόνο αντιφατικό αλλά και άκρως αποπροσανατολιστικό, διότι καλλιέργησε ψευδαισθήσεις στα λαϊκά στρώματα ότι δήθεν μπορούσε να αποφύγει τα Μνημόνια ακόμη και μέσα στην ΕΕ, προσελκύοντας έτσι όλους τους «νοικοκυραίους» που τρέμουν μην χάσουν το Ευρώ «τους», αλλά δυστυχώς και μεγάλα λαϊκά στρώματα που δεν είχαν καν Ευρώ στην τσέπη, τρομοκρατήθηκαν από την αδιάτακτη Γκεμπελική προπαγάνδα των ξένων και ντόπιων ελίτ ότι έξοδος από το Ευρώ σημαίνει την ολοκληρωτική κατάρρευση της οικονομίας, αν όχι τον ...κατακλυσμό του Νώε, όπως το παρουσίαζαν τα πανάθλια κανάλια της ντόπιας ελίτ. Το ρεύμα όμως προς τον ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν αρκετό για να τον οδηγήσει στην κυβέρνηση, οπότε θα αποδείχονταν και η αθλιότητα των θέσεων του και θα επιταχυνόταν η ριζοσπαστικοποίηση της λαϊκής συνειδητοποίησης, ιδιαίτερα εάν ταυτόχρονα παρέμεναν σε αρκετά υψηλά επίπεδα τα ποσοστά της αντισυστημικής, αντι-ΕΕ Αριστεράς και κυρίως του ΚΚΕ. Αντίθετα, η τρομοκρατία των ελίτ από τη μία και ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη, τον οδήγησαν στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, όπως ακριβώς ήθελαν οι ντόπιες και ξένες ελίτ (και πιθανότατα και τα ίδια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όπως φαίνεται καθαρά τώρα), ώστε να συνεχίσει να αποπροσανατολίζει και να λαϊκίζει ανώδυνα πλέον από τη θέση τώρα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, και έμμεσα να ευνοχίζει κάθε διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης και κάθε συναφή αγώνα, αφού πρώτα κατάφερε να αποδομήσει σημαντικά την αντισυστημική Αριστερά.

Συγχρόνως, ακόμη και όταν αντισυστημικά κόμματα όπως το ΚΚΕ έπαιρναν σωστές θέσεις για τη διαγραφή του Χρέους και τη συνακόλουθη έξοδο από την ΕΕ/Ευρωζώνη και την ανάγκη αυτοδύναμης ανάπτυξης, ουσιαστικά τις αγχώσαν με το να συνδέουν την έξοδο από την ΕΕ με τη κατάκτηση της λαϊκής εξουσίας, δηλαδή με την αλλαγή

του συστήματος, η οποία βέβαια αυτή τη στιγμή ήταν αδύνατη, όπως άλλωστε και το ίδιο τόνιζε. Από την άλλη μεριά, αντισυστημικές δυνάμεις όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τόνιζαν τις αποπροσανατολιστικές και ρεφορμιστικές προτάσεις της ΕΛΕ, ενώ το θέμα της εξόδου από την ίδια την ΕΕ (σε αντίθεση με την Ευρωζώνη) συχνά παραπεμπούταν στο απώτερο μέλλον ή μπερδευόταν με την αντικαπιταλιστική ρήξη με την ΕΕ και τη διάλυση της ίδιας της ΕΕ κάτω από τον αντικαπιταλιστικό αγώνα των Ευρωπαϊκών λαών, που παρέπεμπε στις Ελληνικές καλένδες. Όχι τυχαία, τόσο το ΚΚΕ όσο και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπέστησαν εκλογική συντριβή, που, συνακόλουθα, δεν οφείλεται μόνο στην τρομοκρατία των ελίτ και τον λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ.

Γ. Είναι λοιπόν φανερό, εν όψει της ολοκλήρωσης της σύνθλιψης των λαϊκών στρωμάτων και της καθιέρωσης εργασιακών σχέσεων Ινδικού ή Κινέζικου τύπου, παράλληλα με το ξεπούλημα κάθε κοινωνικού πλούτου από τη νέα κυβέρνηση, και ενώ η αξιωματική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ θα περιμένει την επανάσταση του Ολλάντ και «των άλλων προοδευτικών δυνάμεων» στην ΕΕ, είναι μονόδρομος να συνενωθούν όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις κάτω από ένα ελάχιστο πρόγραμμα κοινών στόχων που θα έβγαζαν τη χώρα από την καταστροφική κρίση, όχι μόνο βραχυπρόθεσμα αλλά και μακροπρόθεσμα, βάζοντας τις βάσεις για την οικονομική αυτοδυναμία, ώστε όταν αυτό θα είχε επιτευχθεί, ο λαός να αποφάσιζε δημοκρατικά τι είδους συστημική αλλαγή θα προτιμούσε για το μέλλον, με βάση τις προτάσεις των αντισυστημικών δυνάμεων που θα διατηρούσαν την ιδεολογική αυτονομία τους σαν συνιστώσες του Μετώπου αυτού, όπως είχαμε προτείνει παλιότερα στην **ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ** :

http://www.inclusivedemocracy.org/brochures/2012.04.19_metopo_koinonikis_ethnikis_apeleytherosis.html

Δ. Οι άμεσοι στόχοι ενός παρόμοιου Μετώπου, στους οποίους θα έπρεπε να δεσμευτούν όλες οι συνιστώσες, θα μπορούσαν να είναι:

- [1]. Άμεση μονομερής έξοδος μας από την ΕΕ (και όχι μόνο από την Ευρωζώνη), η οποία αποτελεί την αναγκαία συνθήκη για την ανάκτηση της απαραίτητης οικονομικής κυριαρχίας.
- [2]. Ακύρωση όλων των δανειακών συμβάσεων, Μνημονίων και σχετικών με παράλληλη ολοκληρωτική στάση πληρωμών των τοκοχρεολυσίων (που σημαίνει μονομερή διαγραφή του χρέους).
- [3]. Αναγκαστική απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση κάθε κοινού αγαθού που έχει περιέλθει, μέσα από τη διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων, στην ιδιοκτησία των ξένων και ντόπιων ελίτ.
- [4]. Επανεισαγωγή της δραχμής και μερική υποτίμησή της με παράλληλη μετατροπή των καταθέσεων σε δραχμές, και μέτρα ώστε να μην πληγούν τα λαϊκά εισοδήματα και οι μικροκαταθέτες (π.χ. επιδοτήσεις των λαϊκών στρωμάτων χρηματοδοτούμενες από τα έσοδα ενός σημαντικού φόρου στη μεγάλη περιουσία —κινητή και ακίνητη— καθώς και τα έσοδα από ένα βαρύ φόρο στα είδη πολυτελείας).
- [5]. Αυστηροί κοινωνικοί έλεγχοι στην κίνηση αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών (τελωνειακοί έλεγχοι, συναλλαγματικοί έλεγχοι, ποσοστώσεις κλ.π.) ώστε να θωρακιστεί η οικονομική αυτοδυναμία της χώρας.
- [6]. Επαναφορά μισθών και συντάξεων στα προ Μνημονίων επίπεδα με παράλληλη επαναπρόσληψη των απολυμένων στον δημόσιο τομέα, που θα αναδιοργανωθεί ορθολογικά, στο πλαίσιο της γενικότερης αναδιάρθρωσης της οικονομίας με βάση την αρχή της αυτοδυναμίας.
- [7]. Κοινωνικοποίηση των Τραπεζών και των στρατηγικών κλάδων παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων όλων των κλάδων που καλύπτουν βασικές ανάγκες, στο πλαίσιο του προτεινόμενου παρακάτω μίγματος μορφών ιδιοκτησίας και μεθόδων κατανομής των οικονομικών πόρων.
- [8]. Γενική καταγραφή κινητής και ακίνητης περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων στο εξωτερικό και επιβολή δραστικού «προοδευτικού» φόρου μεγάλης περιουσίας (φόρος δηλαδή ανάλογος με το μέγεθος της περιουσίας που μπορεί να φθάνει και στο 100% της περιουσίας για τις πολύ μεγάλες περιουσίες κ.λπ.), με στόχο τη δραστική ανακατανομή του εισοδήματος και του πλούτου.
- [9]. Δημιουργία ενός πραγματικά λαϊκού συστήματος Υγείας, Εκπαίδευσης και Κοινωνικών Υπηρεσιών που θα καλύπτει τις λαϊκές ανάγκες και θα ελέγχεται από τα λαϊκά στρώματα.

Ε. Μεσοπρόθεσμος στόχος του Μετώπου θα έπρεπε να είναι η οικοδόμηση των βάσεων μιας αυτοδύναμης οικονομίας, δηλαδή να ληφθούν μέτρα για να ξανακτιστεί η παραγωγική δομή της χώρας, που έχει καταστραφεί ολοκληρωτικά μετά την πλήρη ενσωμάτωσή της στη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς, και ιδιαίτερα μετά την ένταξή μας στην ΕΟΚ/ΕΕ, και να διαμορφωθεί ένα συναφές καταναλωτικό πρότυπο, πέρα από αυτό που μας επέβαλαν η εξάρτησή μας από την ΕΕ και το υπάρχον σύστημα, και οδήγησαν στη σημερινή πολυδιάστατη κρίση και στη συνακόλουθη οικονομική, κοινωνική και οικολογική καταστροφή. Χρειάζεται δηλαδή στο στάδιο αυτό να

δημιουργηθεί μια ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗ (όχι αυτάρκης) οικονομία που θα στηρίζεται κατ' αρχήν στους εγχώριους παραγωγικούς πόρους για την κάλυψη των αναγκών μας, και μόνο κατ' εξαίρεση σε ξένους παραγωγικούς πόρους, τους οποίους μπορούμε ν' αποκτούμε μέσω των εξαγωγών των πλεονασμάτων μας, και ενός τουρισμού που θα σέβεται τον ελληνικό λαό και το περιβάλλον, προσφέροντας υπηρεσίες, όχι απλά στα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα του εξωτερικού, όπως σήμερα, αλλά σε κάθε κοινωνικό στρώμα, σε ένα κλίμα διεθνούς αλληλεγγύης.

ΣΤ. Η αυτοδύναμη οικονομία αποτελεί άλλωστε τη μόνη δυνατή διέξοδο από την διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς, που προσφέρει εναλλακτική λύση στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Και φυσικά αυτό δεν σημαίνει «απομονωτισμό» όπως διαστρεβλώνουν την αυτονομία οι «Ευρωπαϊστές» στη ρεφορμιστική Αριστερά, τα Πανεπιστήμια κ.λπ. που έχουν άμεσα ή έμμεσα οικονομικά και άλλα συμφέροντα από την παραμονή μας στην ΕΕ. Αυτή είναι η μόνη φιλολαϊκή λύση, ιδιαίτερα αν αποτελέσει τμήμα οικονομικών ενώσεων με γειτονικές χώρες σε παρόμοιο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης (π.χ. χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, Βαλκανικές χώρες, χώρες της Βόρειας Αφρικής κ.λπ.). Οι νέες αυτές οικονομικές ενώσεις που θα θεμελιώνονται στην αλληλεγγύη των λαών, αντί για τις σημερινές ληστρικές ενώσεις του κεφαλαίου, όπως η ΕΕ, αποτελούν τον μόνο αληθινό διεθνισμό σήμερα, σε αντιδιαστολή με τον ψευδοδιεθνισμό της ρεφορμιστικής «Αριστεράς» που δήθεν θα κτιστεί μέσα στην ΕΕ! Πιο σημαντικό, η ίδρυση αυτοδύναμων οικονομιών αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για να γίνει δυνατή η ανάπτυξη του αγώνα για μια νέα μορφή κοινωνίας. Ούτε μια ΠΔ, ούτε μια σοσιαλιστική (κρατικοσοσιαλιστική ή ελευθεριακή) οικονομία, είναι δυνατές σήμερα σε μια χώρα που δεν έχει ανακτήσει την οικονομική αυτοδυναμία της και την απεξάρτησή της από την διεθνοποιημένη καπιταλιστική οικονομία της αγοράς.

Πιστεύουμε ότι μόνο ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κοινωνικής αλλαγής με βραχυπρόθεσμους και μεσοπρόθεσμους στόχους σαν τους παραπάνω θα μπορούσε να ενώσει όλες τις αντισυστημικές δυνάμεις γύρω από ένα Μέτωπο κοινωνικής (και συνακόλουθα εθνικής) απελευθέρωσης, που θα ενέπνεε τα λαϊκά στρώματα να ξεσηκωθούν ενάντια στον πραγματικό εχθρό, δηλαδή τη διεθνοποιημένη καπιταλιστική οικονομία της αγοράς και την υπερεθνική ελίτ (που στη χώρα μας εκπροσωπεί η Τρόικα) καθώς και τη ντόπια ελίτ και τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα. Είναι ο ίδιος εχθρός που οδηγεί καθημερινά όχι μόνο στην εξαθλίωση του λαού μας, αλλά και στον κοινωνικό καινιβαλισμό που φανερώνουν οι αρρωστημένες επιθέσεις κατά άλλων θυμάτων της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, που τα βάζει το σύστημα αυτό κάτω από εμάς στην κοινωνική ιεραρχία της εξαθλίωσης: τους μετανάστες. Έτσι, φασιστοειδείς οργανώσεις, με τη φανερή βοήθεια των κρατικών αρχών που θα μπορούσαν σε μια μέρα να πατάξουν, αν ήθελαν, παρόμοια φαινόμενα, δημιουργούν ένα τεχνητό διχασμό μεταξύ των θυμάτων της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης για να αποπροσανατολίσουν τα λαϊκά στρώματα από τον πραγματικό εχθρό τους. Μόνο ένα Μέτωπο σαν αυτό που προτείνουμε θα μπορούσε, κατά συνέπεια, να οδηγήσει στην πραγματική κοινωνική αλλαγή, η οποία θα έφερνε ταυτόχρονα τη μόνιμη έξοδο από τη σημερινή καταστροφική πολυδιάστατη κρίση.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - 20 ΙΟΥΝΗ 2012

Ελληνικό Δίκτυο Περιεκτικής Δημοκρατίας: www.inclusivedemocracy.org/pd • Διεθνές δίκτυο Περιεκτικής Δημοκρατίας: www.inclusivedemocracy.org • Επικοινωνία: peridimok@gmail.com
